N°. 67. **A°. 1843.**

DINGSDAG, den 22sten AUGUSTUS.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 18 Augustus 1843.*

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal van heden, No. 1043, is tot wederopzeggens toe, voor den invoer van *Dakpannen*, *Tigchels* en *Leijen*, vrijstelling van inkomende regten verleend.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 21 Junij.

Onder onze liberale dagbladen heerscht dezelfde tweedragt als onder de partijen in Spanje; sommigen geven Espatero gelijk en hopen, dat hij de zege zal behalen over eenen opstand, die, naar zij beweren, met geen doel hoegenaamd is ondernomen, daarentegen uiten anderen den wensch, dat hij en zijne camarilla spoedig mogen ophouden Spanje te onderdrukken en de grondwet te verkorten. De ministeriële bladen betoonen zich juist niet bijzonder voor Epartero genegen, doch vermijden hunne wenschen of liever die der ministers opentlijk te kennen te geven. Men weet intusschen wel wat het Fransche hof wil. Kan Espartero zich niet staande houden, alsdan hoopt de koninklijke familie, dat de spanjaarden tot den vorigen staat van zaken terugkeeren, namelijk, dat zij Maria Christina wederom als regentes erkennen en haar laten regeren tot dat de jonge koningin is staat zal wezen zelve het land te besturen. De Koningin moeder hoopt dit zelve, daarom neemt zij zeer levendig deel aan de gebeurtenissen in Spanje en doet zich dagelijks, zelfs herhaalde malen daags, de berigten mededeelen, welke per telegraaf bij ons gouvernement mogten worden ontvangen. Voor Frankrijk zoude het herstel van Maria Christina op den Spaanschen troon juist niet nadeelig wezen. Hetgeen men hier het sterkst aan Espartero te last legt is, dat hij zich te zeer aan de Engelsche belangen en de Engelsche staatkunde overgeeft, en dat hij nu laststelijk een ministerie heeft benoemd, hetwelk zich uitsluitend door de ondersteuning van Groot Brittannie poogt staande te houden. Dit gelooft men ook uit den opstand der Cataloniërs te kunnen opmaken, die zoo men meent, niet tot opstand zouden overgaan, indien zij niet vreesden dat hunne manufacturen door den invoer van Engelsche fabrijkgoederen bedreigd wierden. Maar waarschijnlijk zouden de Cataloniërs even zeer ontevreden zijn wanneer zij bespeurden, dat Frankrijk zijne goederen in plaats van de Engelsche wil invoeren, want de Cataloniërs willen noch Franschen noch Britschen invoer maar verlangen, het gouvernement de nationale nijverheid zal ondersteunen, alle vreemde producten verbieden, en alleen de binnenslands vervaardigde gedoogen. Die Parijsche dagbladen dus, welke in de tegenwoordige Spaansche onlusten niets anders ontwaren dan de eeuwigdurenden, op Spaanschen bodem overgeplaatsten strijd der jaloezij tusschen Franschen en Engelschen handel, tasten daarin mis, dat zij de Spaansche belangen vooral die van het noordelijke nijvere Spanje, buiten aanmerking laten en zich verbeelden, dat de Spanjaarden zich of ten gunste van Groot Brittannie, of ten voordeele van Frankrijk moeten verklaren. De meeste Spaarjaarden willen geen van beiden, maar beoogen eenig lijk Spaansche belangen. Sedert eenige dagen begint het zich te laten aanzien, dat het Espartero zal gelukken zich te handhaven. De opstand breidt zich niet zoo zeer uit als men had vermoed; de hoofdstad blijft rustig en het regentschap behoudt nog deszelfs aanzien in een aanzienlijk gedeelte van Spanje. Men zal hebben begrepen, dat uit eene staatsomwenteling onder de tegenwoordige omstandigheden meer kwaad dan voordeel zoude worden geboren, en dat Spanje in eenen slechteren toestand zoude kunnen geraken dan die, welken het verliet. Als maatregel van voorzorg wil het Fransche gouvernement krijgsvolk op de grenzen plaatsen. Dit zal echter weinig nut stichten. De beste wakers op de Spaansche grens zijn de Pyreneën; en men behoeft slechts weinig troepen om zich tegen eenen inval te vrij waren, waaraan de Spanjaarden trouwens niet eenmaal denken. Waarschijnlijk echter zullen de naar de Fransche grenssteden leidende wegen wederom worden overstroomd met spaansche vlugtelingen, die zich gewoonlijk met wapenen in de hand uit de voeten maken; ten einde niet in de magt der zegevierende partij te vallen. Deze vlugtelingen nu moeten ontwapend en naar die Fransche steden gezonden worden, welke hun tot verblijfplaats zijn aangewezen. Ter bewaking van deze emigranten zullen hoofdzakelijk de Fransche troepen dienen welke op dit oogenblik langs de grenslijk worden geëcheloneerd. Met dit al heeft de Fransche regering ook het oogmerk om de Spanjaarden te doen zien, dat een leger gereed staat om in Spanje binnen te rukken, wanneer eene partij of factie het een of ander tegen de heerschappij der jonge Koningin Isabella mogt ondernemen, want in dat geval zoude het Fransche gouvernement, gelijk de minister van buitenl. zaken verleden jaar in de kamer der afgevaardigden heeft verklaard, zich in de Spaansche twisten mengen. Alsdan zoude ons gouvernement ook genoodzaakt zijn om buitengewone oorlogsgelden bij de kamers aan te vragen en het is niet zeker dat deze zouden bewilligd worden, want de kamers zijn in geenen deele oorlogzuchtig; en inderdaad op Frankrijk drukken reeds zoo vele uitgaven, dat een oorlog, vooral een oorlog zonder eigelijke nationale aanleiding, dit land in groote geldelijke verlegenheid zou de storten en zulk een oorlog mitsdien in geenen deele populair zoude wezen. Het hof gelooft ook wel, dat de eenvoudige bedreiging genoeg zal zijn om de Spaansche partijen in rust te houden en hetzelve zich niet genoodzaakt zal zien die bedreiging ten uitvoer te leggen. Aan de beurs heeft de daling der Spaansche fondsen vooreerst opgehouden, en bijaldien geene voorziene gebeurtenissen plaats grijpen, laat het zich aanzien, dat de stand dier effecten zich zal verbeteren, hoe slecht het ook met de Spaansche finantiën is gesteld, die onmogelijk anders dan door eene buitenlandsche geldleening tot eenen beteren toestand kunnen geraken.

— Een dagblad verklaart de aankomst van eenen koerier, uit Spanje op eene wijze die, indien zij zich bevestigde, aanleiding zou kunnen geven tot nieuwe diplomatische verwikkelingen. De Fransche zaakgelastigde zou vernomen hebben, dat eenige personen van de regering van Espartero last hadden bekomen om den koerier der ambassade te bespieden en hem zijne depêches te ontnemen, eene daad, welke daarna zou worden gebragt ten laste der benden, welke Spanje afloopen. De Heer de Glucksberg, van deze conspiratie onderrigt, zou zijne depêches reeds te voren verzonden hebben, zoodat de koerier de embuscade ontgaan is. Dien ten gevolge zijn de tijdingen Maandag in plaats van Dingsdag te Parijs aangekomen.

De brieven uit Madrid gaan nog niet verder dan den 21sten en leveren niets meer dan hetgeen wij alreeds hebben medegedeeld. De tijdingen uit Barcelona, insgelijks van den 21sten, melden, dat die stad rustig was en dat eene krijgsmagt, onder aanvoering van Prim, op Molina del Rey aanrukte. Te Saragossa verlangde men naar het herstel der orde. De generaal Seoane had uit Lerida d. l. 20 dezer geschreven, dat hij zich gereed maakte om Zurbano te volgen, die reeds met 16 bataljons, 6 eskadrons en 6 batterijen naar Barcelona was getrokken. De gouvernementstroepen rekenden op de mindere getal sterkte der insurgenten, op de medewerking van het getrouw geblevene Montjuich en op den wensch der tot den opstand verleide bataljons om zich weder bij het leger te voegen.

Ziehier hoedanig, volgens bij de *Presse* ingekomen narigten, het veldtogt-plan van den regent moet wezen. Espartero zal niet regtstreeks naar Valencia trekken, maar naar Albacete, hoofdplaats der provincie van dien naam, in het oude koninkrijk Murcia, op omtrent 200 kilometres van Valencia. Op dat punt zouden met de uit Madrid gekomen troepen andere uit Oud Kastilie en la Mancha oprukkende korpsen zich vereenigen. Deze gezamentlijke magt zoude een leger van 12 a 15,000 man daarstellen, aan welks hoofd Espartero den uitslag der operatien van van Halen tegen Andalusie zoude afwachten. Van Halen moet in last hebben Grenada te bombarderen, en eenmaal de insurrectie bedwongen hebbende, zoude hij met 10 of 12 bataljons zich met Espartero vereenigen. Gedurende dezen tijd zouden Seoane en Zurbano tegen Katalonie opereren, of in allen gevalle de insurrectie daar het hoofd bieden, ten einde te beletten dat dezelve zich naar Arragon uitbreide of hulp verleenen aan Valencia. Zoodra van Halen zich bij het hoofdkwartier van den Regent heeft gevoegd zal deze laatste regtstreeks op Valencia aanrukken, en na die stad tot onderwerping te hebben gebragt zijne strijdkrachten naar Katalonie rigten, den

weg nemende langs het kustland, terwijl Seoane en Zurbano over Lerida daarheen zouden trekken, ingeval zij niet reeds onder begunstiging van den bijstand, dien het fort Montjuich hun kan verleenen, geheel alleen de provincie waren binnengemarcheerd. Zekere vrienden van Espartero en aan derzelver hoofd de generaal Chacon, waren verre van op eenen goeden uitslag te rekenen, en hieraan hebben zij misschien hunne onverwachte ongenade te wijten.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 27 Junij.

Van New-York wordt dd. 2 Junij, het volgende gemeld:

— De goederenhandel, inzonderheid die in Europesche fabrijkaten, ligt nog ganschelijk verlaten, zoo zelfs dat het niet aan zoodanige fabrijkaten mangelt, en zelfs sedert verscheiden jaren aanzienlijke hoeveelheden in de pakhuizen der kooplieden liggen. Maar diegenen hunner, welke aanspraak maken op soliditeit, aarzelen om dezelve op krediet af te geven, en tengevolge hiervan bevindt de goederenhandel zich in de handen van bedriegers en waaghalzen, dat is van commissionairs, die bij het mislukken en failleren geen eigen goed verliezen. Intusschen is in de Vereenigde Staten, met name in de zeeplaatsen aan den atlantischen oceaan, op dit oogenblik veel klinkende munt in omloop. De beide laatstelijk hier aangekomen Engelsche paketschepen hebben alleen de som van twee millioen dollars als betaling voor gekochte katoen en andere ruwe produkten dezes lands aangebragt, waarvoor men anders Britsche fabrijksgoederen ontving. Ook de naar Bremen gaande tabak, waarvan de waarde gewoonlijk door middel van wissels op de plaats werd ontvangen, is met klinkende munt betaald geworden, omdat ten gevolge van het algemeene discrediet, de wisselhandel met Europa in stremming is geraakt, of althans met groote verliezen in den koers is verbonden. Onder deze omstandigheden nu heeft de solide speculatie zich bij voorkeur op de staats-effecten, aktien, enz., gevestigd, wier prijs mitsdien, voor zoo verre zekerheid daarmede gaat gepaard, in de laatste maanden aanzienlijk is gestegen. Om slechts een voorbeeld aan te voeren, zijn de fondsen van den staat Marijland van 75 tot 88½ geklommen, want al is het schuldenstelsel van dezen staat nog niet geregeld, is dezelve toch ernstig voornemens om deszelfs schuldeischers ganschelijk te vrede te stellen. Ook de spoorwegaandeelen, die nog onlangs voor 28 pCt. werden aangeboden, zijn tot 32 pCt. gestegen. Inmiddels openbaart zich door den geheelen omvang der unie eene zekere mate van levendigheid voor industrie bedrijven. Vele gereedschappen en kleedingstoffen, welke vroeger uit Europa werden ontboden, worden thans in de werkplaatsen des lands vervaardigd, hetgeen voornamelijk is toe te schrijven aan de hooge tolgelden, waarmede de overzeesche staten onze natuurproducten bezwaren, waarvan de winst en de vermenigvuldiging derhalve met iederen dag minder voordeel bij den internationalen handel oplevert. Dien ten gevolge kan welligt het tijdstip gekomen zijn, waarop de Europesche gouvernementen, uit eene dubbele beoefening, om de wille van hun eigen welbegrepen belang, niet langer zullen aarzelen om de hun door het gemeenebest tot het sluiten van handelstraktaten toegereikte hand aan te nemen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 27 Junij.

Bijzondere brieven uit Konstantinopel van den 7den dezer, door het dagblad van Augsburg medegedeeld, behelzen het volgende:

»Gisteren is, op aandrang van den engelschen gezant, eene zitting van den Divan gehouden, waarin beraadslaagd is over de geschillen met Perzie. Omtrent den uitslag is nog niets bekend. — De russische generaal baron v. Lieven, welke eergisteren de reis naar Belgrado heeft aangenomen, zal daar blijven tot na den afloop der nieuwe verkiezing van een Vorst. Hij moet die verkiezing bijwonen, en voornamelijk er op toezien, dat de voorgeschrevene vormen bij dezelve behoorlijk in acht genomen worden. Indien Rusland zich zal overtuigd hebben van het in acht nemen der wettige vormen, zal het geene verdere zwarigheden opwerpen, wie ook moge verkozen worden. — Uit Bucharest verneemt men, dat de antirussische partij in Wallachije vorderingen maakt, en zich tracht te organiseren. De Hospodar heeft zich, na eenige weifeling, geheel in de armen van Rusland geworpen, en hoopt daardoor aan zijn bewind eene vastheid te geven, die hij elders denkelijk te vergeefs zou gezocht hebben. — De onderhandelingen over het syrische vraagstuk duren voort. De Turken hellen tot dezen tot de Engelschen over, welke, zoo als bekend is, verlangen, dat de Drusen en Maronieten onder afzonderlijke Kaimakans te Deir-el-Kamer zal resideren. — De Porte is steeds in onmin met het bestuur van Tunis 't welk in zijnen tegenstand door fransche agenten ondersteund schijnt te worden. — Prins Albert van Pruissen is, van zijne reis door Egypte en Syrie, hier aangekomen en met veel onderscheiding ontvangen."

Bij Konstantinopel, Scutari en Andrianopel zullen turksche legerkampen opgerigt worden, tot oefening van de troepen.

— Van de turksche grenzen, 15 Junij, wordt gemeld, dat dien dag te Belgrado de drie Kaimakans benoemd zijn, welke het bestuur over Servie zullen voeren tot dat een nieuwe Vorst zal benoemd zijn. Dit provisionele bewind bestaat uit drie der voornaamste bewindslieden van Vorst Georgewitsch, met name Simitsch, Stephanowitsche en Stawitschitsche. Deze benoeming bevestigt de meening, dat Alexander Georgewitsch denkelijk op nieuw als Vorst verkozen zal worden. Met dit al meldt men, dat de partij van Vorst Milosch die door Rusland ondersteund wordt nog niet alle hoop, hoe zwak dan ook, heeft verloren; en wel hoofdzaakelijk op grond, dat de thans te Belgrado aanwezige russische afgezant, baron v. Lieven, verklaard had, dat de aanstande verkiezing van een Vorst volkomen vrij moest wezen, en men eerst tot dezelve zou kunnen overgaan, als Wucitische en Petroniewitsch het land verlaten zouden hebben, — al de staatkundige gevangenen in vrijheid gesteld en de uitgewekenen teruggekeerd zouden zijn. Men voegt er bij, dat de genoemde russische afgezant verklaard heeft, dat de nu te Belgrado bijeengeroepene zoogenaamde volksvergadering niet als eene wettig en behoorlijk zaamgestelde kiesvergadering beschouwd kan worden. Voorts spreekt men van eene ernstige demonstratie, die de partij van Vorst Milosch, dadelijk na de verwijdering van Wucsitsch, ten gunste van dien Vorst in den zin zou hebben. Deze demonstratie zou bestaan in eenen gewapenden opstand van onderscheidene districten, en het zeggen was, dat een der hoofden van de genoemde partij, te weten, de als een dapper krijgsman bekende Mileta, dadelijk na den terugkeer der uitgewekenen zich aan het hoofd dier beweging zou stellen en met ettelijke duizend man naar Belgrado zou optrekken.

— De hongaarsche Rijksdag heeft zich volgens berigt uit Presburg van den 17den dezer, in de laatste dagen voornamelijk bezig gehouden, met de kerkelijke aangelegenheden, en na ontstuimige beraadslagingen, eindelijk bij meerderheid va[n] stemmen onder anderen besloten: dat de bi[j] het sluiten van gemengde huwelijken d[oor] de katholijke Kerk gevorderde verkla[ri]ngen omtrent de opvoeding der kinderen geene wettige kracht hebben, — dat de[n] van het katholijke tot een ander kerkgenootschap te kunnen overgaan, voortaan niet meer gevorderd zal worden, dat men vooraf door eenen katholijken geestelijk[e] onderwezen zij, maar dat elk zonder verhindering en naar verkiezing zich a[an] een der door den Staat toegelatene kerkgenootschappen mag aansluiten; — dat na eene geregtelijke scheiding van tafel [en] bed, de niet katholijke echtgenoot tot e[en] nieuw huwelijk mag overgaan; — dat i[n] Hongarije, met inbegrip van Croatie, volkomene vrijheid in godsdienstige aangelegenheden ingevoerd zal worden.

ADVERTENTIEN.

(22427) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 25sten Augustus 1843, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Johannes* of *Bosoe*, *Lena*, *Joseph*, *Kea* of *Keetje Francina* en *Frederik*; aankomende JOHANNES GEIJSBERTUS DE LA PORTE C. H. DE LA PORTE en MARTINUS DE LA PORTE, ieder voor *een vierd[e]* Erfgenaam in den Boedel wijlen CLASINA van BROTZE.

De Slavin *Mariotje*; bekend staande ten name van D. C. VAN BEULINGEN doch als het eigendom van A. E. WHITE, in Executie genomen.

veertig vaten *SUIKER*, liggende op de Plantaadje *Lunenburg*.

Paramaribo, *den* 21 *Augustus* 1843.

T. M. SCHOTBORGH.

(23119) De vroeger geannonceerde verkoop van het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Graven Straat*, La. B. No. 69, zal alsnu plaats hebben op HEDEN, des voordemiddags om *negen* uren, ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS; alwaar de veil conditie ter *visie* is liggende.

Paramaribo, *den* 22 *Augustus* 1843.

C. J. van DOVA.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN WELDADIGHEID.

** VERGADERING van HOOFDBESTUURDERS en ONDERSCHEIDENE COMMISSIEN, op *HEDEN* den 22sten dezer, 's avonds ten 7½ uren, in het Locaal van de *Loge Concordia*.

☞ *Huishoudelijke zaken* en *Voorlezing*.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 17den dezer, het Schip Koning Willem, Kapt. L. H. Singer, van Amsterdam, hebbende 39 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 15den dezer, het Schip Frieslands Gouverneur van Sytsema, Kapt. H. F. Zeijlstra, naar Amsterdam; lading: 279 vaten Suiker, 30 balen schoone Katoen en 18 puncheons Rum.

Den 18den, het Schip Jacoba, Kapt. A. K. de Groot, naar Amsterdam; lading: 275 vaten Suiker, 24 balen schoone Katoen, 33 balen Cacao en een partij oud IJzer.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.